

i mig ser en Bestyttelsesmand, en Mand, der kan være med til Bestyttelse paa enkelte Omraader af Landbruget. Det er jeg ogsaa, og jeg vil derfor lige ud erklære, at jeg vil stemme for denne Bestyttelse, som her vil komme under Afstemning men Hensyn til Roesukkerfabrikerne, for ogsaa om muligt at bidrage Mit til at vise, at ogsaa den mindre, men dog betydelige Virksomhed, her findes Sted paa Agerbrugets Omraade, formentlig trænger til en bestyttende Haand. — Om Skibsafgiften skal jeg tilføie, at jeg ogsaa anser den for at have Betydning. Jeg sigter derved til den Forandring, her er foreslaaet ved Ophævelsen af den for udgaaende Skibes Vedkommende, navnlig af Hensyn til Esbjerg. Hvad alle de andre Spørgsmaal om denne Sag fremdeles angaar, vil jeg ikke gaa nærmere ind paa Noget af det, som udførlig er bleven drøftet fra anden Side.

Sage: Jeg skal ikke forlænge denne Debat meget, men jeg anser det dog for nødvendigt, da jeg tillige er Medlem af Udvalget og altsaa paa en Maade maa klare de Udvalgsmedlemmers Stilling, som nærmest høre til den Side af Salen, som jeg tilhører, at forklare vor Stilling til det foreliggende Lovforslag. Jeg tror altsaa, og det har jo viist sig ogsaa ved denne Leilighed, at hver Gang Toldspørgsmaalene komme for, og Bestyttelsesspørgsmaalene komme for, er der en saadan Uenighed mellem de forskellige Grupper her i Salen og muligvis ogsaa med det andet Thing og den høie Regjering, at det næsten er umuligt at faae gennemført partielle Toldreformer. Det var det, som maatte være os klart, at naar vi vilde opnaa Noget i Henseende til den første Sag, som blev afgjort i Gaar, nemlig Brændevinsbestatningen, hvor man gik over fra Karrumsbestatning til Udbyttebestatning, maatte vi i høi Grad begrænse vore Fordringer i andre Henseender, og det lykkedes virkelig Udvalget at blive enigt om at gaa over til Udbyttebestatningen i en Form, som jeg troer, den høitærede Finantsminister kan gaa ind paa, idet der kun var et enkelt Punkt, hvor han var uenig med Udvalget, og det er rimeligt, at ogsaa denne Misforstaaelse, denne Difference kan fjernes. I Forening med det Forslag stod jo ganske naturligt Spørgsmaalet om Kompensation; der var man jo saa ogsaa enig om, at den skulde gives ved at hæve den udgaaende Skibsafgift, idet man gik ud fra, at det var en Afgift, som omtrent ligelig vilde komme hele Befolkningen til Gode. Derved undgik man netop ogsaa at komme ind paa det meget delikate Spørgsmaal om

den ene eller anden Industris mere eller mindre uheldige Stilling. Havde vi ikke strax taget denne Stilling, eller vare vi ikke komne til et Resultat, inden vi vare mødte her i Salen, er der ingen Tvivl om, at hele Forhandlingen baade om Brændevinsbestatningen og om Toldforslaget var blevet til ingen Ting. Dette maa ansøres som en Forklaring paa, at vi ere gaaede udenom Spørgsmaalene om Maistolden samt Kultolden og Sukkerafgiften. Det kan derfor være meget naturligt, at enkelte Medlemmer her fra sit Standpunkt ønsker disse Sætter behandlede, men jeg tror, de maa gjøre dem klart, at hvis vi virkelig vilde opnaa Noget, saa maa vi renoncere paa at faae alle disse Toldspørgsmaal fastede ind her. Jeg vil f. Ex. for mit Vedkommende erklære, at jeg kun kan gaa med til den Slags partielle Toldreformer, naar dog visse almindelige Principer gjennemgaaende blive hævede. Naar man f. Ex. vil hæve Tolden paa Kul, forekommer det mig saaledes, som det ogsaa tidligere er bleven udtalt, at den Slags Vettelser paa Raaprodukterne nødvendigvis maa drage med sig Nedsættelse af den meget overdrevene Bestyttelse, som der er paa mange Punkter her i Landet, for at der kan ydes mere Retfærdighed mod de Industrigræne, som ikke alene ingen Bestyttelse have gennem Toldtarifen, men som endogsaa ere i høi Grad prægraverede. Jeg kan f. Ex. nævne Skibsbyggerriet, som jo er en naturlig Ting for Danmark. Den har en Bestyttelse af 3 pCt. paa Skibe, men den har samtidig en Told af 4½ pCt. paa sine Raaprodukter. Jeg kunde fremdeles nævne Teglværkerne, som maa betale Told af alt Muligt og ikke have den fjerneste Bestyttelse. Disse Spørgsmaal komme naturlig frem, og der er overhovedet noget Besynderligt i, at naar en Industrigræn først er bleven beskyttet, saa kommer den ved enhver Leilighed og taler om, at nu er den uheldig situeret og maa have yderligere Bestyttelse, hvorimod de andre Industrier, som i Forveien ere prægraverede og uheldig stillede, slet ikke kunne komme frem i Debatten. Man har en Gang sat dem udenfor som Stedbørn. De kunne slet ikke komme til at trænge igjennem med nogen af deres Fordringer. Naar der i denne Forbindelse har været Spørgsmaal om — og den høitærede Finantsminister nævnedes det — at naar man vilde have Kompensation for nogle af disse Vettelser, kunde man jo f. Ex. lige saa godt gaa til 19 eller 20 Dre paa Brændevin som til 18, vil jeg tilstaa, at jeg hverken tror, at det havde været opnaaeligt i Udvalget eller i denne Sal, ei heller, at det i og for sig vilde være rig-